

Oponentský posudek

na diplomovou práci

Diplomantka: **Šárka Beránková**Téma diplomové práce: **Právní prostředky nápravy nepřiměřené doby řízení**

Předložená diplomová práce je zpracována v rozsahu 53 stran vlastního textu. Součástí práce je seznam použité literatury, na kterou autorka v textu odkazuje, a to formou poznámek pod čarou. Seznam použité odborné literatury je přiměřený svým rozsahem, citace ale nejsou v pořádku po formální stránce (neodpovídají příslušné citační normě). Kladně hodnotím snahu diplomantky pracovat s relevantní judikaturou, a to nejen s nálezy Ústavního soudu ČR, ale, s ohledem na zvolné téma, i s rozhodnutími Evropského soudu pro lidská práva. Součástí práce je sedm příloh, které vhodně doplňují popsanou problematiku. Pokud by diplomantka opatřila tyto přílohy patřičným komentářem, byly by pro čtenáře zajisté velmi přínosné. Podrobněji by se k této otázce mohla vyjádřit u ústní obhajoby práce. Počet slov na normostranu odpovídá běžnému standardu.

Práce tedy po formální stránce splňuje veškeré požadavky na diplomové práce kladené.

Pokud jde o systematiku, autorka práci rozčlenila do dvou částí, které se dále vnitřně člení, úvodu a závěru. S ohledem na zvolené uspořádání jednotlivých kapitol hodnocené práce je nutné konstatovat, že první část práce je poněkud nepřehledná, neboť jednotlivé instituty civilního procesu jsou zmiňovány poněkud chaoticky, a to včetně nepřesností, které budou uvedeny níže. Dále práce naprosto postrádá vlastní úvahy diplomantky, příp. návrhy de lege ferenda.

V úvodu autorka vhodně formuluje cíle, kterých chce při psaní práce dosáhnout. Jde jí o analýzu právních prostředků nápravy nepřiměřené doby řízení de lege lata. Tento metodologický postup je plně v souladu s požadavky kladenými na diplomové práce a níže tudíž přísluší posoudit, zda autorka stanovených cílů dosáhla.

V první části práce se diplomantka zabývala právem na projednání věci v přiměřené lhůtě. Na straně 6 autorka uvádí, že čl. 6 Úmluvy se nevztahuje na návrhy na vydání předběžného opatření. Nabízí se otázka, zda v případě návrhů na vydání předběžného opatření můžeme uvažovat o vydání rozhodnutí v „nepřiměřené lhůtě“, když je soud ze zákona (o. s. ř.) vázán určitými lhůtami, ve kterých musí o návrhu na vydání předběžného opatření rozhodnout. Na straně 12 – 13 popisuje prvky koncentrace řízení aniž by rozlišila nalézací řízení na řízení sporné a nesporné. Dále se v této části poněkud neuspořádaně zmiňují situace, ve kterých dochází k průtahům v řízení.

V části druhé se autorka věnovala právu na účinný právní prostředek nápravy nepřiměřené doby řízení. V této části se po obecnějším úvodu zabývala jednotlivými prostředky nápravy. Systematicky je tato část uspořádána lépe než část první. Diplomantka se již konkrétně zaměřila na jednotlivé prostředky nápravy, které rozdělila do dvou podkapitol, a to na prostředky preventivní a na prostředky kompenzační. Postupně se tak zabývala nejprve problematikou stížnosti na průtahy, dále návrhem na určení lhůty k provedení úkonu a ústavní stížnosti. V další podkapitole pak popisuje problematiku náhrady škody, poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, předběžným projednáním na Ministerstvu spravedlnosti, žalobou k vnitrostátnímu soudu a konečně stížností k Evropskému soudu pro lidská práva.

V závěru práce pak autorka shrnuje poznatky, které ve své práci uvedla. Na tomto místě bych obzvláště očekávala autorčino vlastní hodnocení současné právní úpravy a především její návrhy de lege ferenda. K této otázce by se mohla vyjádřit při ústní obhajobě práce.

Závěrem lze konstatovat, že předložená diplomová práce, i přes výše uvedené, splňuje jak po stránce obsahové, tak po stránce formální požadavky kladené na tento druh prací, a proto doporučuji její přijetí k ústní obhajobě.

V Praze dne 6. května 2008

JUDr. Dita Melicharová, Ph.D.
oponent